

КННО

2-2024

Kannen kuva:
Enää ei voi kämpän
kallioilla nauttia
hangesta auringossa,
mutta onneksi voi
nauttia auringosta.
Kuva kevään
kämpätalkoista
(juttu s.13).

Elsa "Muurahainen" Alanko,
lippukunnanjohtaja

KIHO 2 - 2024

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

Päätoimittaja
Elsa Alanko

Toimitussihteeri
Helmi Palonkorpi

Taittaja
Veera Melvasalo

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
helmi.palonkorpi@gmail.com

Tilinumero: FI29 1031 3000 7781 21
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Painopaikka
Origos Oy
Levikki 411 kpl
ISSN 0356-2464

PÄÄKIRJOITUS

Partiotaitokisat. Ensimmäinen mielikuva on ehkä lyhyet yöunet tai kipeät jalat. Tai ainakin minulla oli. Tajusin nimittäin tänä keväänä, että viimeisimmät kisani ovat vuodelta 2015. Ainut muistikuvani on se, että hermoistuin yörastilla ja heitin kiilan metsään, josta sitä ei sitten enää löydettykään. Valmistautuminen kisoihin saattoi olla jäänyt puolitiehen ja ruokahuolto tästä kärsinyt. Sijoitus taisi olla myös kuvauksen mukainen. Tarvitsin siis selvästi revanssin ja niin tieni vei kohti Leon Lenkkiä. Tarkemmin kisan sujumisesta voikin sitten lukea myöhemmiltä sivuilta. Sen voin kuitenkin todeta, että yksikään kiila ei lentänyt ja fiiliskin oli parempi.

Samassa kuussa tuli vastaan kuitenkin uutinen SM-kilpailuiden uudistamisesta. Tämä sisältäisi kilpailuiden määrän romahtamisen ja aikuisten rajaamisen pois kohderyhmästä. Uudistusta perusteltiin resurssien riittämättömyydellä.

Resurssien riittämättömyys on toki kaikille partiotoiminnassa tuttua ja tänäkin keväänä olen miettinyt, pitäisikö jostain keventää kun jokainen tuntuu olevan vedettynä viiteen eri suuntaan ja kokouksille ei tunnu löytyvän päiviä. Toki tuleva piirileiri Kimara on tässäkin vaikuttamassa.

Meneillään on juuri nyt monia valtavia uudistuksia, partio-ohjelmasta digipalveluihin, mutta vaikka näistäkin voi olla montaa mieltä, on valmistelut sentään kestäneet jo nyt vuosia. Tämä ilmoitus tuli yllätyksenä ja ilman mahdollisuutta ottaa kantaa.

Kilpailut eivät toki ole partion päämäärä, mutta mielestäni niillä on rooli sen toteutumisessa. Hyvä menestys pohjautuu usein laaja-alaiseen osaamiseen ja varsinkin yhteistyöhön. Kisat ovat myös mahdollisuus meille ”aikuisille” osallistua muiden suunnittelemaan ohjelmaan kaiken muun toiminnan lomassa. Niissä myös kiteytyy hyvin partion ainutlaatuisuus, missä muualla muka päätyisit tekemään sushia trangialla.

Uutisesta huolimatta itseäni kiskärpänen kuitenkin puraisi ja vartio on jo ilmoitettu Hupsis-Punkkuun. Onhan niitä kisoja onneksi SM:n ulkopuolellakin. Ehkäpä otan myös inspiraatio vartsuistamme ja hankimme omat kisasalit B)

Partiovasemmalla,
Murkku

Seuraavalla sivulla
kevään ansioituneet!

I luokan Mannerheim-solki

Veeti Varjo

Senttiin henkilöityy erinomaisesti partioihanne tuntea vastuunsa ja tarttua toimeen. Lippukunnassa on tuskin sellaista tapahtumaa tai toimintaa, jossa Sentti ei olisi jollain tavalla ollut mukana johtajauransa aikana. Hän tarttuu toimeen, oli kyseessä intohimo, kuten suunnistusohjelman suunnittelu tai asia, joka jonkun nyt vain pitää hoitaa. Sentti on aina valmis auttamaan muita. Vaikka omissakin nykyisissä pesteissä hänellä riittää tekemistä, on hän silti tuttu näky sijaistamassa muita johtajia ryhmien illoissa tai apukäsinä kämppäretkellä.

Pääkaupunkiseudun Partiolaisten Pronssinen ansiomitali

Elsa Alanko

Vuosi sitten Murkku hyppäsi lippukunnanjohtajaksi. Eittämättä pestissä hommia riittää, mutta Murkku osallistuu ihailtavalla aktiivisuudella lippukunnan tapahtumiin. Hyvän hallinnon pyörittämisen pohjan omaksuneena, ja osaksi luoneena, hän on päässyt keskittymään lippukunnan johtamiseen ja kehittämiseen. Upealla tavalla Murkku on ymmärtänyt lippukunnanjohtajan roolin näkyvänä ja lippukuntaa edustavana tahona; hän on toiminut esimerkkinä lähtemällä mm. lippukunnan kunniajäsenenen hautajaisiin lippuvartioon, lippukunnan kanssa Hämeen partioparaatiin ja eri lippukuntien vuosijuhliin - ja kaiken tämän hän on tehnyt suurella arvokkuudella ja ylpeydellä. Murkku näkyy vahvasti ulospäin ja häntä on helppo lähestyä.

Suomen Partiolaisten Pronssinen ansiomitali

Heini "Nami" Muukkonen

Nami on ollut HeMessä toiminnan ytimessä yhdeksän vuoden ajan ja kantanut erilaisia vastuutehtäviä lyhyemmistä ja pidemmistä projekteista sekä ylläpitänyt ja kehittänyt lippukunnan toimintaa pidemmällä aikajänteellä. Hän on johtanut toiminnan eri osa-alueita laajalla skaalalla: ensin jermuveljesjoukonjohtajana, sitten toiminnanjohtajana viiden vuoden ajan, jonka jälkeen vielä vaeltajaveljesjoukonjohtajana ja kolkkelajaveljesjoukon johtaja. Lippukuntavastuiden lisäksi Nami on tehnyt esimerkiksi Finnjamboree Kajon ohjelmaa ja kuuluu Suomen Partiolaisten vastuullisuusryhmään. Suomen Metsänkävijöiden hallitukseen Nami liittyi vuonna 2022 ja tällä hetkellä hän johtaa Suomen Metsänkävijöiden leiriä vuodelle 2025.

Suomen Partiolaisten Pronssinen ansiomitali

Sanni "Kaizi" Pohjannoro

Kaizi toimii lippukunnan taloudenhoitajan ja kolkkelajajohtajan tehtävissä, ja viimeisen vuosien aikana niin monessa piirissä ja Suomen Partiolaisten ja Espoon Partiotuen pesteissä, että listaamiseen ei kannata sivutilaa käyttää. Kaizi on päämäärätietoinen johtaja, joka on viime vuosina luotsannut läpi partiotaitojen SM-kilpailut ja Johtajatulet 2021 koronarajoituksista huolimatta. Kaizi ollut mukana perustamassa Suomen Partijournalistit ry:tä, auttanut ja tämän lisäksi jakanut omaa osaamistaan Suomen Partiolaisten valiokunnassa ja tapahtumissa, sekä punkku-partiotaitokilpailussa. Viimeisimpänä Kaizi johtaa pääkaupunkiseudun partiolaisten piirileiriä Kimaraa.

HALLITUKSEN ESITTELY

Tunnista hallituslaiset
lapsena. Oikeat vastaukset
viimeisellä sivulla.

Nimi
Pesti
Lapsuuden unelma-ammatti

- I. Elsa "Murkku" Alanko
LPKJ
Junankuljettaja
- II. Lyydia "Nasu" Teittinen
Toiminnanjohtaja
Automekaanikko
- III. Sanni "Kaizi" Pohjannoro
Taloudenhoitaja
Aikuinen
- IV. Martta "Panda" Holmberg
Sihteeri
Astronautti
- V. Heini "Namu" Muukkonen
KVJJ
Eläintenhoitaja
- VI. Meri "Minttu" Nieminen
JVJJ
Vuorikiipeilijä
- VII. Veeti "Sentti" Varjo
VIVJJ
Palomies
- VIII. Kerttu "Kepa" Tamminen
VVJJ
Presidentti
- IX. Ada "Nalle" Lindroos
Hallituksen jäsen
Eläinlääkäri
- X. Ella "Susu" Määttä
Hallituksen jäsen
Lääkäri

Kolkkien kämppis

9–10.3.

Liukas sää Kimparilla

Teksti: Ruu, Tikru ja Salama
Kuvat: Edi

Kämppiksellä etsimme kadonnutta salamaa ja löysimme samalla myös rasian karkkia. Saimme vihjelappusia missä luki asioita, muun muassa Percy Jackson. Illalla lippu luki Salamavaras-kirjaa joka oli pelottava ja jossa seikkaili krökkötyksiä ja vuohijalkainen hahmo. Valvoimme pitkään salaa.

Kasvispyörökät näyttivät aika pahoilta, mutta maistuivat yllättävän hyvältä. Puuro oli limaista. Spagetti oli ihan hyvää. Saatiin 12 karkkia. Syötiin sisällä kämpässä paitsi sunnuntain aamupala. Lämppärit oli todella hyviä vaikka osa oli pilattu ananaksella. Namu söi suoraan purkista ananasta. Namu ja Edi söivät kalkkunaa. Katsoimme kun tohelot (kohde 1 ja kohde 2) laittoivat ruokaa ja kohde 1 kantoi sinistä riepua. Kohde 2 heilutteli oliiviöljypulloa ja tuijotimme kohde kakkosta syvälle sieluun.

Ensimmäisenä päivänä johtajat tiskasivat astiat ettei vesi jäähtyisi niin nopeasti. Seuraavana päivänä jouduimme itse tiskaamaan.

Saunalla oli Haukka joka vahti ettemme sytytä kämppää tuleen. Huussin karike oli jäässä. Käytiin salaa heittämässä keppi avantoon. Juku tökki käärmeen pesää. lippu kielsi kaikki kyiset paikat ja sanoi: ”antakaa nyt kyyn nukkua rauhassa”. Otettiin aurinkoa. Johtajilla oli salainen karkkikätkö.

Vuolimme ja emme veistäneet sormeen. Kaiversimme jäähän nimet puukolla.

Teimme liukureilla lähtyjen heittelyn maailmanennätyksen: tuhat heittoa.

Sunnuntaina saimme välipalakeksit ja karkkia ja Edi kompasteli. Laskimme liukureilla mäkeä. Pupulla oli privaattimäki.

Salama intoili koko retken Putouksesta ja karkeista. Jääpuikot oli hienoja ja saatiin syödä niitä koska ne olivat niin puhtaita. Nähtiin naavaa ja Salama näki paljon naavaa. Tikru, Ruu ja Salama näki kaikista eniten naavaa.

Ahmojen Nälkäpeli-kämppis

15.-17.3.

Perjantai:

Meidät lennätettiin ilmatyynyaluksella areenan lähelle ja lähdimme siitä kävelemään kohti areenaa. Kun pääsimme perille, laitoimme nukkumapaikat valmiiksi, pelasimme korttia ja söimme lämppeireitä. Lopulta tuli aika painua pehkuihin ja nukuimme makeasti lämpimässä kämpässä valmistautuen huomisen ponnisteluihin.

Lauantai:

Aamulla heräsimme virkeänä, söimme aamupalaa jonka jälkeen alkoivat päivän koitokset. Tunnistimme erilaisia kasveja, ammuimme jousipyssyllä ja sytytimme nuotioita. Tehtävien jälkeen söimme lounaaksi tomaatti-mozzarellapastaa. Sen jälkeen opimme sytyttämään myrskäreitä ja pelasimme erästä korttipeliä jossa tribuutit keräsivät itselleen pisteitä. Harjoittelimme ensiaputaitoja ja pelasimme hieman lisää korttipeljä. Tribuutit kokivat suuren järkytyksen hakiessaan puita, kun heille selvisi että osa niistä oli homeisia. Sen jälkeen hoidimme raskaan ja palkitsevan hyvän työn jonka jälkeen oli aika syödä nachopeltiä ja mennä saunaan. Matka saunalta takaisin kämpälle oli sumuinen ja kauhistuttava mutta tribuutit selvisivät siitä loistokkaasti. Kaikki nukahtivat nopeasti ja nukkuivat taas sikeästi.

Sunnuntai:

Kun heräsimme alkoi raivokas pakkaus ja siivous. Aamupalaksi söimme ravitsevaa puuroa. Sitten tribuutit kiipesivät taidokkaasti tiskivuoren yli jonka jälkeen söimme lihiksiä ja vihiksiä ja oli aika lähteä kotiin päin.

Teksti: Sade

Samoajaretki 5.-7.4.

*Viikonlopun menossa
mukana myös Jippo (oik.)*

Pandan mökki, jolle saavuttiin perjantaina illalla taidokkaan ajomatkan jälkeen, oli aivan ihana. Mökki ei ollut yhtään savuinen, kun lämmitystä aloitettiin ja sisälämpötila saatiin nopeasti pakkasen puolelta reippaasti plussalle.

Lahden retkikunta taas tapasi Triplassa ja matkusti Z-junalla lahteen, josta Mato kyyditti heidät ja ruoat Pandan mökille vain yhdellä väärällä käännöksellä mahtavan musiikin soidessa. Ilta palaksi oli leipää, jonka jälkeen kukin käpertyi omaan soppeensa nukkumaan ja odottamaan seuraavan päivän ohjelmaa innolla.

Lauantaiaamuna, muutama reipas ja atleettinen kävi pitkällä aamulenkillä muiden vielä vetäessä hirsiiä.

Kuulimme pitkän luennon Hollolan kenkäkulttuurista.

Päivän aktiviteetteihin kuului lintujen tunnistusta äänen perusteella, pönttöjen (linnun-) fiksausta ja trolleihin tutustumista.

Ilta päivällä luontoretkeilijät havaitsivat keväisellä hangella saukon jälkiä.

Yöllä yllämme oli kirjaimellisesti tähtien valtameri. Tunnistimme tietenkin jokaisen.

Teksti: Tuntematon samoaja

Mänkijäpäivät 12.-14.4.

Eräänä lauantaisena aamuna joukko johtajia lähti seikkailulle kohti tuntematonta eli tuttavallisemmin Tamperetta. Oli siis Mänkijäpäivien aika.

Mänkijäpäivät on metsänkävijöiden vuosittainen tapaaminen, jossa vietetään aikaa, pohditaan ajankohtaisia asioita ja pidetään Suomen Metsänkävijöiden vuosikokous.

Viikonlopun aikana keskusteluissa pyörivät mänkijäperinteet ja tulevan vuoden kesäleiri. Oli kiinnostavaa kuulla, kuinka erilaisia käytäntöjä mänkijälippukuntien sisälläkin on. Illasta kokoonnuimme juhlaillalliselle, jossa saimme nähtäväksi ensimmäisen kerran myös puheenjohtajan käädyt. Lopulta sunnuntaina oli vuosikokouksen aika, jossa Era ja Namu valittiin jatkokaudelle. Onnittelut heille!

Juhla-Vimma 12.-14.4.

Vimma, jonka järjestää EPT, on suunnattu samoajille (14-18 vuotiaille) ja se toteutetaan keväisin ja syksyisin. Siellä pääsee viettämään mukavaa aikaa muiden nuorten seurassa vaihtuvien teemojen äärellä.

Tämän vuoden keväällä Vimma oli Kavalahdessa ja teemana oli erilaiset juhlat, kuten joulu, pääsiäinen jne. Vimman sijainti on aina salaisuus ja se selviää vasta perillä. Suosittelen menemään Vimmaan siellä on hauskaa jee jee

Teksti: Noki

Kuvat: Emma Lahtinen & Noki

Vimmalta löytyi mm. pomppulinna, joka houkutteli kävijöitä.

Mäyrien Amazing Race kämppis 19.–21.4.

Perjantai 19.4.

Vartsut saivat bussipysäkillä ilmoituksen VJ:ltä että heidän täytyi saapua kämpälle itsenäisesti suorittaen matkan varrella tehtäviä. Vartsut etsivät rasteja kävellessään pitkään ja saapuivat kämpälle 1,30 tuntia myöhemmin kuin suunnitellusti Senttiinan kanssa. Kämpällä he saivat ruokaa ja pääsivät nukkumaan lämpimiin makuupusseihinsa.

Lauantai 20.4.

Aamulla meillä oli normaaliin tapaan aamupala sekä lipunnosto. Näiden jälkeen odotimme saunan avainta, jossa kesti kauan. Oleskelimme vain kämpässä aika kauan. Samalla Tähkä ja Kukka vei rastit. Vähän myöhemmin meillä oli suunnistusrastirata, sekä ramborata. Rastiradassa oli viisi rastia. Ensimmäisellä rastilla tarkoituksena oli tehdä kori, sekä jakkara. Jakkaran kanssa ei onnistuttu, koska kesti niin kauan. Korin kanssa taas kävi niin, että korin kahva tulikin tehtyä narusta. Ramboradassa taas meillä oli juuri äsken tehdyt tikkaat. Tikkaat olivat tehty tukevista puista, sekä narusta. Radalla oli muutamia haasteita kuten: Maitolaatikot, pressu ja kalliota. Radan jälkeen kuitenkin jouduimme purkamaan tikkaat. Tämän jälkeen söimme. Meillä oli kuskus salaattia jonka valmistimme itse. Sitten olikin jo ilta, ja sauna. Kämppään jäi muutama vartsu, jotka vain lämmitteli ja oleskeli. Saunasta tultiin joskus kahdeltatoista. Vielä yöllä Merenneito ja Pepperooni halusi suunnistamaan. Siellä oltiinkin jo suunnilleen yksi tunti. Sitten vain nukuttiin.

Sunnuntai 21.4.

Aamulla heräsimme ja nostimme lipun, jonka jälkeen söimme aamupalaa. Sitten olikin siivouksen aika johon käytimmekin hyvin aikaa. Eräät vartsut kävivät myös suunnistamassa ja hakemassa rastit pois metsästä. Eräs jo toista kertaa. Tyhjensimme myös kompostia ja putsasimme polun pudonneesta oksasta. Lopulta lähdimme kävelemään bussipysäkille Sentiinan saadessa viime hetkellä kuolettavan osuman. Mukavan kävelyn jälkeen söimme palkinto vohveleita ja vartsut pääsivät viimein syömään Senttiinan, jonka jälkeen odotimme bussia lämpökasassa.

Tekstii: Pepperooni, Kukka ja Lieska
Kuvat: Kukka, Lieska, Pepperooni ja Aarre

...Valkoinen torakka... ...huhtikuu 2024...

On suru suuri Olympossta kohdannut: Zeuksen salama on yllättäen kadonnut! Sankarit suurimmat sitä etsimään nyt alkavat. Jos ryöstöretkeläisen henkilöyden joku selvittää, on se joku näistä, rämäpäistä. Muusta viis, kartta kouraan siis! Rastit nää kun läpi käyt, kaikki kerääät syyttömien näyt. Ehkä jostain puskista myös löytyy epäiltyjen lista? Kolkat selvittivät kadonneen salaman arvoitusta eräänä huhtikuun lauantaina. Mukana oli ilahduttava määrä vanhempia ja Seppo.io -alustakin todettiin toimivaksi!

Jermujen telttis 20.-21.4.

Menimme junalla ja jatkoimme bussilla. Siinä samassa bussissa oli kanssamme kolme muuta lippukuntaa (oli muuten ahdasta).

Käveltiin jonkin aikaa ja pysähdyttiin lounaalle, syötiin lihapullia, perunamuussia ja kanttarellikastiketta. Käveltiin vielä vähän, ja perillä koottiin teltat, lisättiin vaatetta ja sitten oli rastirata. Rasteilla pelattiin Yatsia, luettiin karttaa ja aseteltiin materiaaleja aikajanelle.

Iltaruuaksi oli bolognesea. Ruuan jälkeen jatkettiin leikkejä. Illalla oli makkaraa, vaahtokarkkia ja lauluja (niin kuin aina). Sitten menttiin nukkumaan.

Aamulla oli puuroa, sitten leikittiin. Päivän ruuaksi oli tonnikalaa bearnaise kastikkeella. Sitten lähdettiin bussilla juna-asemalle, matkattiin junalla hetki ja päästiin perille asemalle, jossa vanhemmat olivat odottamassa.

Kirjoittanut: Pilvi ja Tiuhti

Vartsujen laavis

3.-5.5.

Perjantaina saavuttiin Holma-Saarijärvelle, pystytettiin laavut ja tehtiin iltapalaksi wokia.

Lauantaiaamuna nukuttiin pitkään ja tehtiin aamupalaksi puuroa sekä leipiä. Sitten pelattiin präisistä ja pommisuoja. Sen jälkeen tehtiin ruuaksi pizaa. Sitten oli tauko, jonka aikana vartsut suunnittelivat ohjelmaa samoajille. Sitten oli uimatauko ja osa lähti kiertämään järveä. Illalla osa samoajista lähti katsomaan auringonlaskua, mutta eväsi pääsyn vartsuilta, siksi osa vartsuista meni perään 'vessaan', kun loput jäivät leiriin pelaamaan korttia.

Sunnuntaina pakattiin tavarat ja syötiin pastaa. Ehdittiin myös pelata halon kaatoa, festaripeliä ja poliittista piirileikkiä. Sitten olikin jo aika lähteä.

Teksti: Kukka

Samoajan näkökulmasta

Perjantai

Junaa odotellessa jännitettiin kerkeävätkö eräät kolme henkilöä mukaan. Ei kerinnyt.. Junamatkan jälkeinen bussimatka oli myös mielenkiintoinen, sillä tiellä ollut este esti bussia kulkemasta normaalia reittiä. Kävelymatka kasvoi jonkin verran, mutta siitä selvittiin. Sade ja Nappula erkaantuivat matkalla hakemaan vettä. Ilta oli super jees, mut vähän viilee. Illalla ei päästy paistamaan makkaraa, koska nuotio oli vallattu.

Lauantai

Heräsin aikaisin aamulla ja muista laavuista kuului vain uneliasta tuhua. Jonkun drone oli keskeyttänyt unet ja menin rannalle mulkoilemaan. Aamulla oli jo erittäin lämmin ja aika kuluikin nopeasti. Ohjelmien jälkeen neljä reipasta samoajaa lähti hakemaan vettä, mutta heitä hoputettiin ohjelmaan, joka herätti heissä negatiivisia tunteita. Lopulta hekin osallistuivat, mutta ohjelman loppupuolella Nappulan vartiossa oli enää yksi henkilö. Illalla karattiin metsään kuuntelemaan musaa, mutta alempaa kuului vartsujen älämölö ja yritettiin säikäyttää ne. Ei onnistunu...

Teksti: Tuntematon samoaja

VJ-kurssi ja kämppätalkoot 8.–12.5.

8.5. Kurssilaiset kohtasivat Pasilassa ja matkustivat junalla Tolsan asemalle. Illalla vierailtiin feministisessä luolassa ja vähemmän ideologisen hiidenkirkun luona.

9.5. Päivä koostui vaeltamisesta ja erilaisista rasteista, joiden aiheet vaihtelivat yhteistyötaidoista viestintään ja partion arvoista ensiapuun. Matkalla nähtiin hirvieläimien erilaisia olomuotoja. Illalla Korsolammella havaittiin erittäin uhanalainen mustakurkku-uikku.

10.5. Meikon ulkoilualueelta käveltiin Siuntion asemalle, mistä otimme lähibussin 915T. Bussin reitti kulki kauniissa maalaismaisemassa, ja täysimittaisessa kaupunkibussissa oli runsaasti tilaa. Bussin pysähtyi haluamaamme kohtaan eli Kimparintien risteykseen. Illemmalla Hosse toi kämpälle klapikuorman, Kepa saapui kaupan kautta, Mato tuli työautollaan sahakalustonsa kanssa ja Kyy, Nappula ja Lummekin löysivät paikalle kämppätalkoita varten. Norppa pyöräili Helsingistä (Espoosta), aina kämpän pihaan asti.

11.5. Haukka, Late ja PS saapuivat aamulla. VJ-kurssilaiset jatkoivat omaa ohjelmaansa, kun taas talkoolaiset siirsivät Glittersaunan jouhevasti Karhulaakson tuntumaan. Haavikon Anna saapui vieraaksemme, kiersimme hänen kanssaan tilukset metsän suojeluarvoa kartoittaen. Lounaalla ja päivällisellä saimme jälleen tutustua metsästysseuralta saatuun mehevään hirvieläimeen. Muita talkoohommia olivat muun muassa laiturin kohentaminen, kaatuneiden puiden pätkiminen ja polun viitoitus. Werttikin kävi auttamassa romujen poiskuskaamisessa. Saunan jälkeen vanhempi väki poistui ja loput kuuntelivat hetken Euroviisuja.

12.5. VJ-kurssilaisille koulutettiin loput sisällöt muiden siivotessa paikat. Lounaan jälkeen lähdettiin äitienpäivän viettoon.

Teksti (Kepan tarinoimaa sensuroiden): Sentti

Konkarit Kämpällä 15.5.

Oli aurinkoinen ja lämmin keskiviikon iltapäivä 15.5.2024, kun kaksi keksintöä liikkui kohti tasavuotia täyttäviä Kimparin kämppää ja sauna. Toisella matkustivat Kyy ja Wikke asiaankuuluvasti takakontissa tarvikkeita saunan laituria varten ja toisella kyydillä Futarille saapuivat Kihomadot Jaska, Lade ja Sepe sekä Minkki (joka myös, tosin hieman nuoremmassa, Kihomadot-nimisessä PT-kisavartiossa edustaneena). Saunalla kaupunkilaisia saapuvaksi vartoihin jo legendaarinen kämppäsäntä Snobben, jota tietenkin kämppävoudiksi nykyään tituleerattaisiin.

Luontohavaintopäiväkirjaan merkittäköön luodolla pesivä vesilintu ja lentävät kaverit, sekä laiturin vierellä havaittu Kyy (pääkämppävouti) ja kyy (käärme veikeä).

Eikun kahvia porisemaan ja fiilistelemään saunan terassilla. Kun Kyy oli saanut ruuvattua kiinni laiturista uupuneet laudat, kuulumme Kämpän kuulumisia ja pidettiin viralliset tervehdykset. Kämpälle luovutettiin juhlallisesti karttataulu ja kiikarit. Toivottavasti ne kannustavat hemeläisiä luonnon ihmeiden tutkimiseen ja vaalimiseen jatkossakin. Fiilistelykierrosta jatkettiin kohti uutta hönskää ja liiteriä, jotka saivatkin osaksensa tyytyväistä hyrinää. Samalla todettiin, että aikanaan väliaikaiseksi rakennettu Venevaja täyttää jo kunniakkaat 40 vuotta.

Kämpän laverilla istuttiin hetki muistelemassa kämpän vaihteita eri vuosikymmeniltä. Arvostusta saivat myös kämpän lattia ja kuivaustelineet. Ja mitäpä olisi kämppäretki ilman hyväätöitä, joten siis ryöstimme pankin. Kivaa oli niinkuin aina — vain kiitos jää.

Kihomadot Lauri "Lade" Suomalainen, Jukka "Jaska" Aaltonen ja Seppo "Sepe" Birkstedt ottamassa tuntumaa kämpän tunnelmaan.

Kevät-SM: Jälki 18.5.

*PT-kisoissa
kätevyystehtävät
kuuluvat asiaan.*

Perjantaina saavuimme Joutsenoon kello 22 ja menimme nukkumaan kello 24.

Lauantaina heräsimme puoli kahdeksalta ja söimme aamupalaa. Lähtö oli kello yhdeksän, jolloin teimme roskapihdit. Kisassa oli muun muassa suunnistusta, eläintietoa ja kierrätystä sekä juhannustaikoja. Kaalikääryleitän tehtiin, eivätkä ne todellakaan tippuneet maahan. Myös kyy tuli bongattua. Maalissa olimme ekoina ja sijoitus oli 13/20. Juna tuli puoli yhdeksältä ja helsingissä oltiin kello yksitoista. Lisäksi ystävystyttiin uusien suomenmestareiden kanssa. Ihan vaurioitta ei säilytty, mutta hauskaa oli!

Teksti: Kukka

Kuvat: Etelä-Karjalan Partiolaiset / Aino Välikauppi & Mikko Bohm

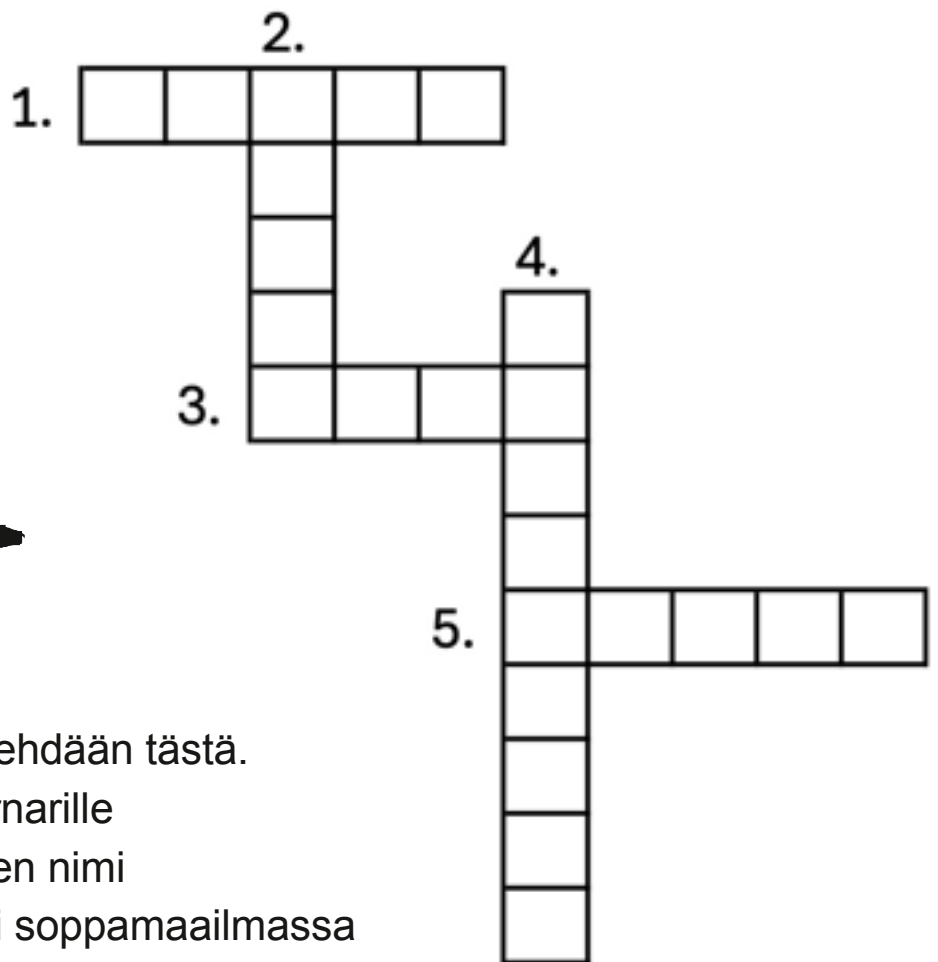
Hernekeittopäivä 18.5.

Perinteistä hernaripäivää vietettiin jälleen Pikkis Juhlili -tapahtuman yhteydessä 18.5.

**Hernarin merkeissä
nähdään taas
viimeistään syksyllä
9.11.!**

Ps. Testaa sanavarastosi laajuus hernaristikon parissa

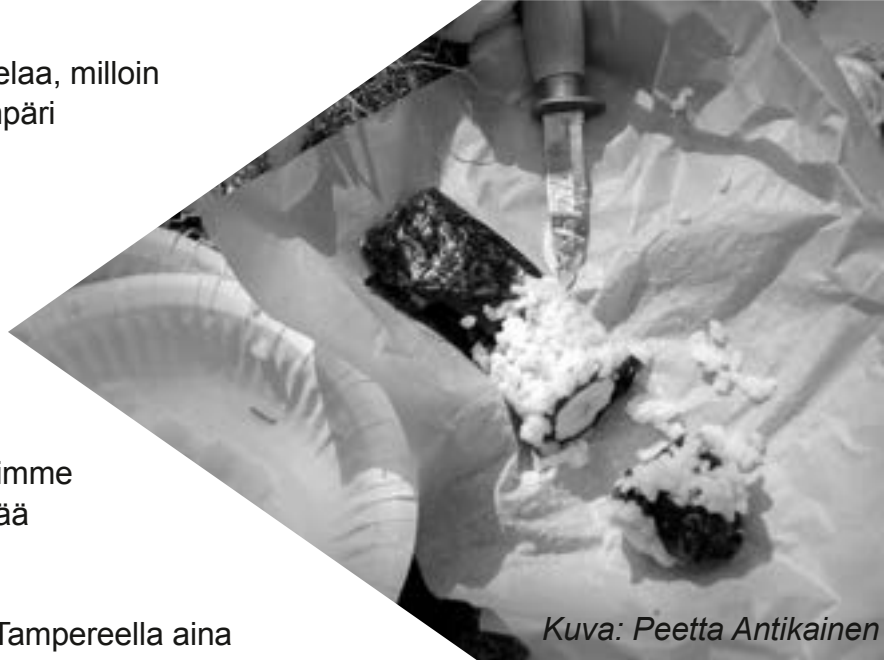

1. Vihreä keitto tehdään tästä.
2. Lempinimi hernarille
3. Uljaan keittimen nimi
4. Kilpailijan nimi soppamaailmassa
5. Lempinimi keitolle

Leon Lenkki ja Hilkan Kilpa 25.–26.5.

Eräänä kuuman kesäisenä päivänä lähti kolme reipasta johtajaa kohti mystisen Tampereen metsiä ja kaupungin kuumia katuja. Ilma on täynnä pölyä sekä hiekkaa. On niin kuuma, että hikikarpat valuivat ohimoa pitkin. Silmiä kirveltää edellä mainittujen lisäksi aurinkorasvan ja hyttysmyrkyn sekoitus.

Hiomme ja höyläämme milloin melaa, milloin suutarille kenkiä. Juoksemme ympäri urheiluhallia, ympäri puistikkoja, ylös ja alas pitkältä piinalta tuntuja pölyäviä mäkiä. Ompelemme jumppapussin, pyöritämme susheja ja autamme epileptikkaa merillä. Pohdimme, kuka poliitikko sanoi tämän lauseen? Sitten pitää taas juosta, jotta ehdimme museoon ajallaan. Saimme käyttää kulkemiseen upeaa raitiovaunua.

Kuva: Peetta Antikainen

“Hei pakko kysyä, et onko täällä Tampereella aina näin paljon hyttysiä”, kysyy eräs vartiostamme. Ilma on yöllä itikoista sakeana. Morsetamme lipuilla koodeja, muistelimme seitänin reseptiä ja kirjaamme ympäri pimeää metsää rastilippujen kiiluessa silmissä. Käperryimme vieretysten laavuun auringon jo noustessa ja suljemme silmämme pariaksi tunniksi, tai ainakin yhdeksi!

Aamulla olo on kankea. Lähdemme ensimmäisten joukossa matkalle kohti maalia. On taas kamala hiki. Metsäpalovaroituksen vuoksi emme sytytä nuotiota. Tutustumme paikallisten vanhojen rouvien kanssa ja olemme ylitystehtävän nopeimmat uimarit. Vartiutamme luullaan palomiehiksi. Tunnistamme vesilintuja ja saavumme maaliin karkijoukoissa. Syömme ja pesemme kisan tomut pois. Suuntaamme kohti Helsinkiä vanhemmilta lainatulla autolla. Yksi nukahtaa ja toiset ratkaisevat Hesarin päivän ristikkoo, jottei uni yllättäisi. Syömme jäätelöä Toijalan Lidlin parkkipaikalla ja toteamme “hopea ei ole kyllä millään tavalla häpeä”.

Teksti: Kepa

Harmaa sarja:
Lumikot (Sentti, Muurahainen, Kepa) 2./14

Kuva: Anni Utriainen

– Mythos 2024 –
kolkkien ja jermujen kesäleiri

Puolijumalien saapuminen Olympokselle

— Perjantai 7.6. —

Tänään bussi lähti 9.45 kohti Olympos-vuorta (Kimparia). Sinne päästyämme roudasimme kamoja. Sitten leikimme tutustumisleikkejä ja sen jälkeen oli lipunnosto ja ruokaa. Ruoaksi oli tomaattifetapestopastaa, joka oli hyvää.

Sen jälkeen rakennettiin teltat. Sitten oli telttatarastus, sen jälkeen menimme tekemään korut ja nimikyltti omalle pivolle, sitten oli vapaa aikaa. Sen jälkeen oli ruoka ja nakit.

Apollon ja Artemiksen syntymäpäivä

— Lauantai 8.6. —

Tänään me heräsimme, pestiin hampaat ja laitettiin päivävaatteet päälle. Sitten oli lipunnoston aika. Söimme aamupalaa, joka oli herkullista puuroa.

Aamupalan jälkeen oli rastirata ja sitten oli lounas. Teimme nakit eli me kirjoitimme tätä tylsää kirjaa. Tämän jälkeen oli telttatarastus.

Seuraavaksi lähdimme präisikseen. Apollolla ja Artemiksella oli tullut riitaa syntymäpäivien järjestelyissä, jonka takia taisteltiin. Voittaja oli Juudit. Sitten oli uimista ja vapaata hengailua telttakylässä. Ruoaksi oli perunamuusia ja lihapullia.

Ruuan jälkeen oli markkinat (syntymäpäiväjuhlat). Markkinoilla oli monenlaisia kivoja kojuja. Pikkujohtajat pitivät häpeäpaalun ja johtajat pitivät herkkukojun. Tarjolla oli sukulakua, popcornia ja karkkia. Sitten oli iltanuotio. Iltanuotiolla oli hotdodgeja.

Titaanin raivo — Sunnuntai 9.6. —

Herätys oli kahdeksalta. Sitten suunnattiin reippaasti lipunnostoon. Aamupalaksi oli omenakanelipuuroa ja hilloa.

Suuri paha titaani suuttui ja eksytti kaikki puolijumalat, joiden täytyi suunnistaa takaisin Olympos-vuorelle. Satoi ihan koko ajan. Suunnistuksen jälkeen mentiin saunaan. Saunan jälkeen alkoi vierailupäivä.

Vierailupäivänä kuuluu syödä hernekeittoa, joten sitä sitten syötiin. Sitten oli pullan ja kahvin vuoro. Mentiin iltanuotiolle vanhempien kanssa. Siellä laulettiin ja jaettiin palkintoja ja Vaahteran pivo sai kolkkaviirin. Kolme partiolaista sai palkinnon. Sitten vanhat jermut lähti jermuvaellukselle...

Kun oltiin perillä ekana etsimme keppejä. Kun olimme pystyttäneet kaikki laavua, minä ja Töpsu ja ja Johku ja Merenneito aloimme kokata lettuja. Kun oltiin tehty letut, Vaahtera laittoi mansikkahilloa ja nutellaa ja muutkin laittoivat niitä. Sen jälkeen lapset puhuivat laavuissa, laavuja oli kolme.

Kronos kääntää ajan — Maanantai 10.6. —

Yö kolmelta aamulla herään, kun Topsis herättää, koska laavu oli kaatunut ja siellä vuosi. Olin kylmissäni. Saatiin suklaata, pelattiin ja nukuttiin. Sen jälkeen pakattiin ja syötiin aamupala ja lähettiin.

Leirissä herättiin, kuultiin että oli väärinpäivä. Mentiin lipunlaskuun ja menimme iltapalalle ja iltanuotiolle. Sitten oli päivällinen ja rastirata, jossa kouluttauduimme taistoon titaaneja vastaan. Sitten oli lounas. Sitten menttiin uimaan ja saunaan. Saunan jälkeen oli aamupala ja lipunnosto. Sitten menttiin nukkumaan.

Titaanien voitto — Tiistai 11.6. —

Heräsimme ja menimme lipunnostoon. Sitten oli aamupala. Aamupalaksi oli riisipuuroa. Sen jälkeen oli pakkailua ja sen jälkeen olympialaiset, joissa kisasimme titaaneja vastaan.. Niiden jälkeen oli ruoka.

Ruoan jälkeen oli lisää olympia-rasteja, ne olivat kivoja. Sitten oli hauska ramborata. Sitten oli kreikan tähti. Sen jälkeen oli ruoka. Ruoan jälkeen oli jälkkäriä Jannan synttäreiden kunniaksi. Nakkien jälkeen oli iltanotski, sitten menttiin nukkumaan.

Lähtöpäivä — Keskiviikko 12.6. —

Aamulla herättiin, sitten oli lipunnosto.
Lipunnoston jälkeen oli aamupala.
Aamupalaksi oli leipää ja hedelmiä.

Loppu keskiviikko meni pakatessa,
kamojen kantamisessa ja siivotessa.
Kaikkien iloksi aurinko paistoi.
Päivän päätteeksi oli tietenkin
ohjelmanumero, joka sisälsi
ympyrän ja karkkia...

Olympos -vuorella kaikki hyvin.

Tekstit kirjoittivat pivot vuorotellen:
Hemera, Selene, Aiolos, Boreas,
Elpis, Tykhe, Kybele ja Hypnos

*Leirillä pääsivät niin pikkujohtajat kuin
leiriläisetkin soutamaan.*

Lakia-Jukola 15.-16.6.

Perjantai-iltapäivä on aurinkoinen, kun pakkaudumme autoon ja suuntaamme kohti Kauhavaa. Tavoitteena on viikonlopun ajan soluttautua suunnistajien kirjajaan joukkoon, ja tarkkailla heitä heidän luontaisessa elinympäristössään. Niin, ja osallistua itsekin tähän kartta kädessä säntäilyyn.

Perillä lumoudumme maiseman tasaisuudesta sekä myöhäisillan valoisuudesta. Aurinko heittää vielä viimeisiä säteitään, kun vetäydymme telttoihimme toipumaan matkan rasituksista.

Veljekset kuin ilvekset valmiina Jukolan viestiin.

Seuraavana aamuna asetumme rooliimme. Joudumme kuitenkin välittömästi tarkkailijoista tarkkailun kohteiksi. Meidät selvästi profiloidaan ruokakojulla kaupunkilaisiksi kasvissyöjiksi, ja kinkku-juustovoileivät tarjoillaan meille lihattomina versioina.

Lukuisia kauppoja kierrellessämme teemme huomioita suunnistajien vaatetuksesta: valkoiset, läpinäkyvät caprihousut polvisukkien kera tuntuvat olevat kuuminta hottia. Jäämme hipelöimään banaanikuosisia suunnistushousuja. Olisiko näissä ainesta tiimiasuiksi? Shoppailun tiimellyksessä törmäämme Senttiin, joka on onnistunut soluttautumisessa huomattavasti meitä paremmin (note to self: suunnistajat eivät pukeudu huppareihin tai kannu mukanaan cross-body-bagejä).

Vaatteista viis! Itse suunnistajat vaikuttavat varsin ystävälliseltä sakilta. Häntäpäässä juoksevat löytävät rastiväleille seuraa, ja loppumatkan voi kiriä uuden tuttavuuden kanssa. Kun Venlojen kärki saapuu maaliin, voittajaa kannustetaan ruokateltalla raikuvien aplodein. Kaikesta tekemisestä huokuu kuitenkin myös vakaa introverttiys. Se käy järkeen, sillä vaikka viestisuunnistus onkin joukkuelaji, se on lopulta yksilösuoristus.

Terveisiä Kauhavan kentältä!

Tarkkailuryhmämme poistuu paikalta varhain sunnuntaiaamuna. Olemme syvästi vaikuttuneita kaikesta näkemästämme ja kokemastamme. Varmaa on se, että jatkamme tarkkailuamme ensi kesänä uusissa maisemissa.

Nähtäväksi jää, edustaako Heme Mikkeliissä yllään upouudet suunnistusasut...

Teksti: Kurre

100 vuotta omia polkuja

Partio-lehti 6/1924 :

Helsingin Partiopoikajärjestöjen väliset vyökilpailut.

Toukokuun 25:ntenä p:nä kilpailivat Helsingin partiopoikajärjestöt neljännen kerran partiovyöstä, jonka ovat kiertopalkinnoksi lahjoittaneet Vapaan ryhmän johtaja tohtori Sven Donner ja partiojohtaja Erik Berlin. Kilpailuaineina olivat tänä keväänä köydenheitto, hiipiminen ja piiloitettujen esineiden etsiminen. Kilpailujen aikana vallitseva sade teki hiipimisen hyvin epämiellyttäväksi ja köydenheittoa se myöskin haittasi, märät köydet kun kangistuivat vaikeuttaen siten heiton onnistumista. Köyttä heitettiin seisaaltaan, polviltaan ja makuulta. Maali oli 1,5 m. pitkä viiva, joka oli jaettu 10 yhtäsuureen osaan, joista pisteitä sai keskimmäisestä 10, viereisistä 8, 6, 4 ja 2. Jos köysi ei ulottunut viivaan asti, laskettiin pisteet viivan edessä olevista puoliympyräkehistä, jotka olivat piirretyt edellinen viiva ja sen osat halkaisijoina. Kehästä sai, keskimmäisestä ulompaan 9, 7, 5, 3 ja 1 pisteen. Piiloitettujen esineiden etsiminen tapahtui siten, että n. 500 m 2 alueeseen oli piiloitettu 21 esinettä, jotka kilpailuvartion oli etsittävä 5 min. kuluessa.

Hiipiessä kunkin järjestön edustaja vuoron perään oli vartijana ja muiden järjestöjen pojat hiipijöinä Se, joka nähtiin, sai puolet siitä pistemäärästä, jonka hän muuten olisi saanut. lopputulokset olivat seuraavat:

	Hiipiminen	Pelastusköydenheitto	Esineiden etsiminen
Riddargossarna	155,6p. (I)	57p. (II)	125p. (II/III)
Spanarna	37,8p. (IV)	43,6p. (III)	130p. (I)
Metsänkävijät	36,9p. (V)	66p. (I)	125p. (II/III)
Toimenpojat	119,9p. (II)	40,6p. (IV)	115p. (IV/V)
Vikingarna	72,5p. (III)	40,3p. (V)	115p. (IV/V)

Lopullinen tulos siis:

I Riddargossarna (järj. nro. 5,5)

II Spanarna (järj. nro. 8)

III Metsänkävijät (järj. nro. 8,5)

IV Toimenpojat (järj. nro 10,5)

V Vikingarna (järj. nro. 12,5)

Ensi vuonna tulevat kilpailut vielä kireämmiksi, sillä tähän asti on vyön voittanut joka vuonna eri järjestö, mutta ensi vuonna nähtävästi jokin järjestö saa toisen kerran nimensä vyöhön.

=====

Lippukunnan historiaan voi tarkemmin tutustua 100-vuotis historiikista, josta löytyy mm kuvia vuoden 1919 Leirihyttysistä
jonka voi tilata osoitteesta bit.ly/OmiaPolkuja.

Puiden välistä

- ▶ Avara luonto heila baby jo kolmannella rastilla - ripeää toimintaa
- ▶ Sarjakakkaaja iski Komiolle ja Kimparille – Hallitus pitää havainnoista ilmoittanutta mahdollisena tekijänä
- ▶ Tiedättekö, miltä ahven näyttää? -Joo, sillä on sellanen punanen takki...
- ▶ "Ei puu yksin pala." "No haluutko mennä kaveriks?"
- ▶ seitsemän adjektiivia: "en antanut lahjoja", "pleikka neljä" ja liekehtivä
- ▶ Valehtelu<3 Varastaminen<3 Sumutus<3
- ▶ Hän on kuuro ja sokea, muttei ikinä mykkä!
- ▶ Mies-selittely
- ▶ Ihanaa että nuoren uroksen kanssa leikitään!
- ▶ Mөлkkypapula lensi yli odotusten
- ▶ Sit sanot et "retkeläiset huomio..." - Ai mitkäläiset?
- ▶ ...Sit sua arvostetaan. Sit sä oot yhtä legendaarinen kuin lippu the Cook.
- ▶ Jotkut 7-vuotiaat roadmanit polttaa vapee. - Kun mä olin seitsemän, mä koitin tajuta miks aurinko seuraa meidän autoo...
- ▶ Jos lippu on erisnimi, se kirjoitetaan isolla alkukirjaimella.
- ▶ Nää ei nyt kyllä oo mitkään Euroviisut vaan ihan senttiviisut
- ▶ Mun lempi karttamerkki on varmaan linnoitus, koska siellä on varmaan paljon lintuja
- ▶ -Mun lemppari on varmaan Suppa ku se on niin hauska sana
- ▶ Womp womp
- ▶ Voinks mä nyt ottaa siripirii?
- ▶ Se on sen tyttöystävän vaimon kanssa
- ▶ miettikää et me juodaan samaa vettä ku missä me uidaan alasti! -onneks kaloilla on uimapuvut
- ▶ Murkku otti tosta nuudelinpalan ja nyt se vie sitä tonne.
- ▶ "Tähkä, tuuthan sä ens vuonnakin pikkujohtajaksi?"
- ▶ Miten mua ei yhtään yllätä että Johku on sigma-ministeri
- ▶ Ei taida hiipiminen olla HeMeläisten laji?
- ▶ Eiks Sämpylä oo se punatukkanen?

*Ilmianna sinäkin puiden välistä
kuulemasi jutut seuraavaan Kihoon!
<https://urly.fi/2eqc>*

Kihokasvo

Tällä kertaa Kihokasvoksi pääsi Tiuhti, 11 vuotta, Harakoista.
Haastattelu tehtiin KoJe-leiri Mythoksella.

Olen ollut syksyllä neljä vuotta. Päätin kokeilla partiota, ja äiti on ollut Hemessä niin tulín tänne.

Kauanko olet ollut partiossa, ja miten päädyit juuri Hemeen?

Joo, kahella.

Oletko ollut aiemmin kesiksillä?

Kaikki on kivaa.

Mikä on parasta leireillä?

Riippuu nakista. Mä tykkään tiskata.

Kaikki? Jopa nakit?

Tykkään miilusta.

Mikä on sun lemppari leiriruoka?

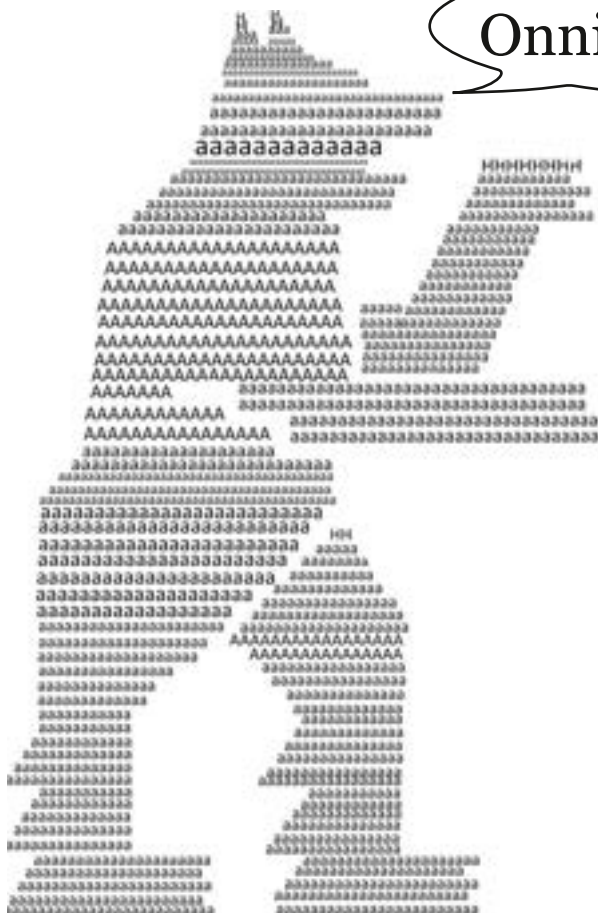
Joo, äitille, siskolle ja muutenkin perheelle.

Haluaisitko lähettää terveisiä leiriltä?

Teksti: Kurre

Onnittelut valmistuneille!

Kuva: Emma Lahtinen

MAINOSTA KIHOSSA!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 420 kpl ja jonka lukijakunta on kaikenikäistä.

Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v. 2024

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Helmi "Kurre" Palonkorpi

helmi.palonkorpi@gmail.com

Hallitusesittelyn
oikeat vastaukset:

I. C
II. G
III. J
IV. E
V. H
VI. F
VII. B
VIII. A
IX. D
X. I

- I. Elsa "Murkku" Alanko
LPKJ
Junankuljettaja
- II. Lyidia "Nasu" Teittinen
Toiminnanjohtaja
Automekaanikko
- III. Sanni "Kaizi" Pohjannoro
Taloudenhoitaja
Aikuinen
- IV. Martta "Panda" Holmberg
Sihteeri
Astronautti
- V. Heini "Namu" Muukkonen
KVJJ
Eläintenhoitaja
- VI. Meri "Minttu" Nieminen
JVJJ
Vuorikiipeilijä
- VII. Veeti "Sentti" Varjo
VIVJJ
Palomies
- VIII. Kerttu "Kepa" Tamminen
VVJJ
Presidentti
- IX. Ada "Nalle" Lindroos
Hallituksen jäsen
Eläinlääkäri
- X. Ella "Susu" Määttä
Hallituksen jäsen
Lääkäri

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen martha.holmberg@partio.fi.

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki